

[Pia Kjærsgaard]

betyder administrative lettelser specielt for kommunerne. Det kan måske betyde besparelser, der kommer kommunens borgere til gode. Som bekendt gør mange bække små en stor å.

Besparelserne må bare ikke ske over for pensionister på plejehjem, hvor forslaget vil sikre en nedbringelse af udgifterne for kommunen. I selve forslaget skal der indføres takster som betaling for institutionsplads, og ifølge bemærkningerne sker disse taksters fastsættelse for 1 år ad gangen uden adgang til efterregulering. Hvad tænker socialministeren helt præcis på med den bemærkning om forbud mod efterregulering? Presser man ikke dermed de budgetterede tal i vejret med risiko for enten over- eller underforbrug af penge? Selv regeringen kender jo til begrebet »tillægsbevillinger«.

Dette lovforslag indebærer ikke nogen specielle økonomiske fordele for de personer, det drejer sig om, nemlig dem, der er på kommunale eller amtskommunale institutioner, men betyder stort set kun omfordeling fra den ene kasse til den anden.

Da vi som sagt synes, der er for mange uafklarede punkter i forslaget, vil vi vente med at tage stilling til efter endt udvalgsbehandling.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne først takke for de mange positive bemærkninger, der er kommet om lovforslaget.

Jeg vil indledningsvis sige, at jeg under forberedelsen af lovforslaget har lagt vægt på netop også at kunne inddrage den kommunale verden og andre interesserede, således at man havde mulighed for en drøftelse.

Jeg har i fremsættelsestalen nøje beskrevet det oplæg, der er kommet fra socialministeriet, og deraf kan man også se, på hvilke punkter den diskussion, der har været ført i den kommunale verden, har påvirket det lovforslag, der nu er fremsat.

Det skal være min kommentar til hr. Erik B. Smiths bemærkninger om det med førtidspensionen, hvor der oprindeligt i oplægget fra socialministeriets side var tale om, at der skulle være en kommunal medfinansiering. Det er da helt indlysende, at folketing og udvalg, som fru Aase Olesen også var inde på, er dem, der i sidste ende bestemmer,

hvordan det skal se ud. Jeg synes bare, det var mest regulært at lægge dét frem, der har været oplægget, de synspunkter, der har været fremme i den diskussion, der har været, således at folketinget, om jeg så må sige, fik synspunkterne lagt på bordet. Men det siger sig selv, at udvalget vil få høringssvarene, plus at man selvfølgelig også fra socialministeriets side vil være helt åben over for at gå ind på de spørgsmål, der er nævnt, også vedrørende førtidspensionsområdet.

Med hensyn til bemærkningen fra hr. Erik B. Smith og fru Aase Olesen om betaling for ophold på sygehus, som der er gjort en bemærkning om i lovforslaget, er der det at sige, at det rent formelt ligger sådan, at det ikke er noget, der lovgivningsmæssigt hører under socialministeriets ressort, men derimod under indenrigsministeriets. Der er helt klart her brug for et samarbejde mellem de to ressorts.

Med hensyn til 67 års grænsen, som flere ordførere har været inde på, skal jeg på nuværende tidspunkt blot komme med denne bemærkning: der er ikke nogen tvivl om, at man, hvis man vil, kan beskrive denne 67 års grænse som noget, der vil give en masse besvær, men man kan sandelig også omvendt sige, at netop dette, at man laver nogle finansieringsregler, der både involverer kommuner og amter for dem under 67, indebærer et incitament til et samarbejde mellem disse to myndigheder. Den simple filosofi er set med mine øjne, at borgeren sådan set kan være nogenlunde ligeglad med, om det er kommune eller amt, der står for det ene eller det andet eller skal betale det ene eller det andet. Borgeren må være interesseret i at få det bedste tilbud gennem en koordinering mellem disse to instanser, hvis der er brug for det.

Det er rigtigt, som hr. Erik B. Smith var inde på, at der også er nogle kommunalpolitiske og kommunaløkonomiske konsekvenser, og det siger sig selv, at de også skal inddrages, selv om det er en given ting, at der med de synspunkter, der ligger i lovforslaget her, netop er taget socialpolitiske hensyn. Intentionen vil netop være, når vi kommer til den økonomiske side af det, som også flere ordførere har været inde på, at den enkelte kommune skal berøres mindst muligt.

Jeg vil godt komme med en enkelt bemærkning i anledning af fru Karen Højte